

Сийрат дарслари (113-дарс). Набий алайҳиссалом «ҳайс» таомидан еганлари

13:00 / 04.12.2020 2652

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ لَوَسَّرَ نَأْهُنَ لَلِضَرَّةِ رِيَّ بَأَنْعِ
تَدْفُصَ وَإِنْ لَأَبْأَوْبَ تَقْلُغَ وَنَجَّ لَأَبْأَوْبَ تَحْتَفُ نَأْصَمَرَ إِجَادِإِ: لَأَقِ
نِطَائِي شَلِإِ.

443. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Рамазон ойи кирганда жаннат эшиклари очилади, дўзах эшиклари ёпилади ва шайтонлар кишанланади»**, дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

Бошқа ривоятда: **«Рамазон келса, жаннат эшиклари очилади»**, дейилган.

Бухорий ривоят қилган.

نَاكَ إِذَا: مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ لَوَسَّرَ نَأْهُنَ لَلِضَرَّةِ رِيَّ بَأَنْعِ
تَدْفُغَ وَنَجَّ لَأَبْأَوْبَ تَحْتَفُ نَأْصَمَرَ إِجَادِإِ: لَأَقِ
نِطَائِي شَلِإِ. رِيَّ لَأَبْأَوْبَ تَحْتَفُ نَأْصَمَرَ إِجَادِإِ: لَأَقِ
نِطَائِي شَلِإِ. رِيَّ لَأَبْأَوْبَ تَحْتَفُ نَأْصَمَرَ إِجَادِإِ: لَأَقِ
نِطَائِي شَلِإِ.

Бошқа ривоятда: «**Рамазон ойининг аввалги кечаси бўлса, шайтонлар ва ўзбошимча жинлар кишанланади. Дўзахнинг эшиклари ёпилади, улардан бирор эшик очилмайди. Жаннатнинг эшиклари очилади, улардан бирор эшик ёпилмайди. Бир нидо қилувчи: «Эй яхшилик истовчи, келиб қол! Эй ёмонлик истовчи, бас қил!»** деб нидо қилади. Аллоҳнинг дўзахдан озод қилинган(банда)лари бўлур. Ҳар кеча шундоқ бўлади», дейилган.

Термизий, Насоий, Ибн Можа, Ибн Хузайма, Ибн Ҳиббон ва Ҳоким ривоят қилишган.

لَا قَمَلَسَوْوَهُ لَعْلَعُ الْجَلَّالِ لَصَرْهَ الْجَلَّالِ لَوْسَرَّ نَأ: اَهْنَعُ الْجَلَّالِ يَضَرَّهَ صَفْحُ نَع
نَنْسَلْ اَبْأَصْأَ هَاوْر: هَلْ مَ اِي ص الْفَرْجُ فَالْ بَقْ مَ اِي ص لْ اِ عْ مَجِيْ مَلْ نَم
هُ اَحْ صَو وَ نَ اَبْحُ نَبَاو وَ مَ يَرْحُ نَبَاو

444. Ҳафса розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Ким фаждан олдин рўзани қасд қилмаса, унинг рўзаси йўқдир»**, дедилар».

Абу Довуд, Термизий, Насоий, Ибн Можа ва Ибн Хузайма ривоят қилишган.

هَ لَعْلَعُ الْجَلَّالِ لَصَرْهَ الْجَلَّالِ لَوْسَرَّ يَلْ لَق: تَلَق، اَهْنَعُ الْجَلَّالِ يَضَرَّهَ شَائِعُ نَع
لَوْسَرَّ اِي: تَلَقُف: تَلَقُفُ «؟ئَيْشُ مُكَدَّنَعُ لَهْ هَ شَائِعُ اِي»: مَوْيَ تَاذَمْلَسَوْ
لَصَرْهَ الْجَلَّالِ لَوْسَرَّ رَحْف: تَلَقُفُ «مِ اِي ص يَنْ اِف»: لَقُفُ عَيْشِ اَنْ دَنْعُ اَم، هَلْ لْ
عَجْر اَمْلَف: تَلَقُفُ، - رُوْر اَنْعَاجُ وَ أ - هَ يَدَهْ اَنْ لْ تِي دَهْ اَفْ مْلَسَوْ وَ هَ لَعْلَعُ الْجَلَّالِ
اَنْ لْ تِي دَهْ اَم، هَلْ لْ اَلْ لَوْسَرَّ اِي: تَلَقُفُ مْلَسَوْ وَ هَ لَعْلَعُ الْجَلَّالِ لَصَرْهَ الْجَلَّالِ لَوْسَرَّ
لَقُفُفُ سَيَحُ: تَلَقُفُ «؟وَهُ اَم»: لَقُفُفُ، اَيَّيْشِ كَلْ تَابْحُ دَقُ وَ - رُوْر اَنْعَاجُ وَ أ - هَ يَدَهْ
«اَمِ اِي ص اُ تَحَبُّصَا تَنْ كَدَقُ»: لَقُفُفُ مْثَ، لَكْ اَفْ هَبْ تَحْفُ «هَي تَاه».

445. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир куни менга: **«Ҳой Оиша, ҳузурингизда бирор нарса борми?»** дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, ҳузуримизда ҳеч нарса йўқ», дедик. **«Ундай бўлса, мен рўзадорман»**, дедилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам чиқиб кетдилар. Шунда бизга ҳадя берилди ёки бизга зиёратчилар келди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қайтиб келганларида: «Эй Аллоҳнинг Расули, бизга ҳадя қилинди ёки бизга зиёратчилар келди. Сизга бир нарса беркитиб қўйдим», дедим. **«У нима?»** дедилар. «Ҳайс», дедим.* **«Олиб кел»**, дедилар. Мен олиб келдим ва ундан едилар. Сўнгра: **«Эрталаб рўза тутган эдим»**, дедилар».

Муслим ривоят қилган.

Изоҳ: Ҳайс – арабларнинг хурмо, сариёғ, қурут ёки унни аралаштириб тайёрлайдиган таоми.

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам» китобидан